Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36533
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

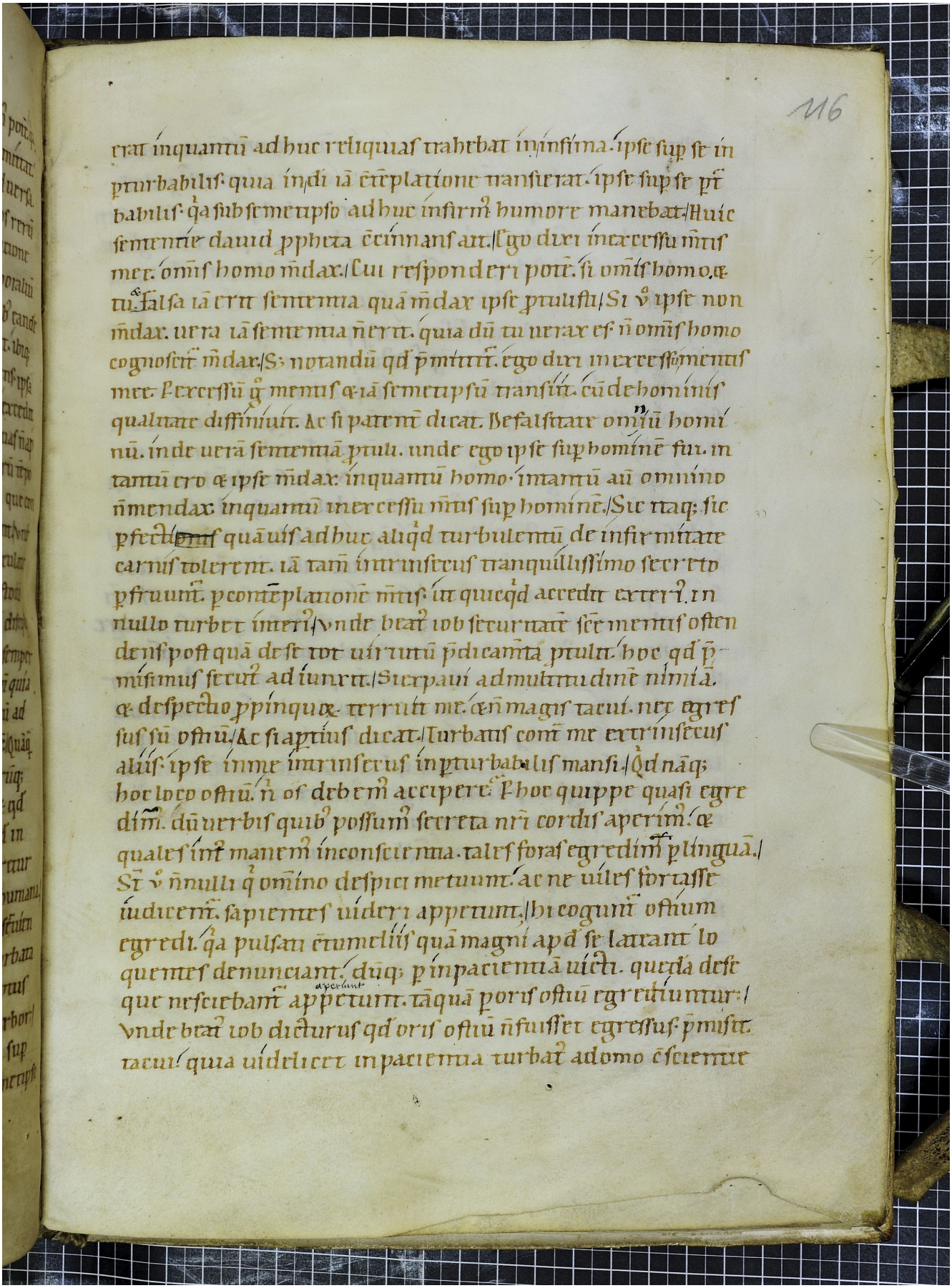

116

erat inquantū adhuc reliquias habebat in infima. ipse sup se in
pturbabilis. quia in di iā ēcplatione transierat. ipse sup se pt
babilis. qa subsrmetipso adhuc infirm humore manebat./Huic
sententie dauid pphta ēcinnans ait./Ego dixi in excessu mtis
met. omis homo mdax./Cui respondere potē. si omis homo. et
tu falsa iā erit sententia quā mdax ipse protulisti/Si v ipse non
mdax. uera iā sententia ñ erit. quia dū tu uerax es ñ omis homo
cognoscit mdax./Sed notandū qd pmittit. ego dixi in excessu mentis
met. Excessū g mentis et iā sententiā transit. cū de hominis
qualitate diffiniuit. Ac si patenter dicat. Besalsitate omiū homi
nū. inde uera sententia protulit. unde ego ipse sup hominē fui. in
tantū ero et ipse mdax. inquantū homo. intantū aū omnino
ñ mendax. inquantū in excessu mtis sup hominē./Sic traq; sic
pfectus quā uis adhuc aliqd turbulentū de infirmitate
carnis tolerent. iā tamē intrinsecus tranquillissimo secreto
pfruunt. pcontēplationē mtis. in quicqd accedit exterī. in
nullo turbet interī/Vnde beat iob secure nate sententiis often
dens post quā dest tot uirtutū pdicamēta protulit. hoc qd pmi
simus secut ad iunxit./Si expaui admultitudinē nimiā.
et despectio ppinquē terruit me. cēn magis tacui. nec egres
sus sū ostiū./Ac si aptius dicat./Turbatus cont me extrinsecus
alius. ipse in me intrinsecus inpturbabilis mansi./Qd nāq;
hoc loco ostiū. n os debem accipere. Ē hoc quippe quasi egre
dim. dū uerbis quib possum secreta nri cordis aperim. et
quales int manem inconsistentia. talis foras egredim plinguā./
Si v ñnulli q omino despici metuunt. ac ne uiles fortasse
iudicent. sapientes uideri appetunt./hi cogunt ostium
egredi. qa pulsati ēcumelius quā magni apd se latrant lo
quentes denunciant. duq; p inpatientiā uicti. quedā dest
que nesciebant appetunt. tāquā poris ostiū egrediuntur./
aperiunt
Vnde beat iob dicturus qd oris ostiū ñ fuisset egressus. pmisit
tacui. quia uidelicet inpatientia turbat adomo ēscientie